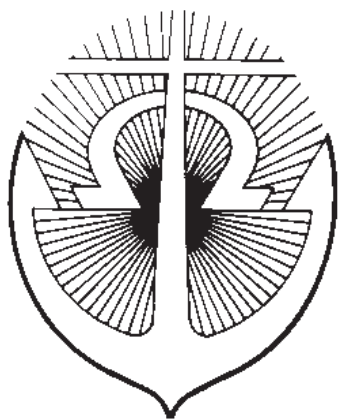

MAGVETÉS

TÖRÖKKOPPÁNY, SZOROSAD, SOMOGYDÖRÖCSKE, MIKLÓSI, KÁRA, ZICS, SOMOGYEGRES,
KAPOLY, SOMOGYMEGGYES, PUSZTASZEMES ÉS KERÉKI KÖZSÉGEK
EGYHÁZI KULTURÁLIS LAPJA

2025. XXXIII. évf.

– 2. szám –

II. negyedév

HARANGOK HIRDETTÉK

Húsvéthétfőn délelőtt, ahogy a világ minden táján, úgy falvainkban is megszólaltak a harangok. Meghalt Ferenc pápa!

Egészen pontosan 2025. április 21-én 7 óra 35 perckor adta vissza a lelkét a Vatikánban a Szentatya. Ahogy a Szentszéki Sajtóközpont hírül adta: „Egész életét az Úr és az ő Egyháza szolgálatának szentelte. Arra tanított minket, hogy hűséggel, bátorsággal és egyetemes szeretettel éljük meg az evangélium értékeit, különösen a legszegényebb és a leginkább peremre szorult emberek javára. Mérhetetlen hálával, amiért példát mutatott arról, mit jelent az Úr igaz tanítványának lenni, Ferenc pápa lelkét a Szentháromságos egy Isten végtelen irgalmas szeretetében ajánljuk.”

Jorge Mario Bergoglio 1936. december 17-én született Buenos Airesben. Szülei az olaszországi Piemont tartományból vándoroltak ki Argentína fővárosába. Egy vegyipari technikumban szerzett érettségit követően 1958-ban lépett be a szemináriumba, és ekkor kezdte meg a noviciátusát a jezsuitáknál. 1969-ben szentelték pappá, majd 1973-ban az argentin jezsuita provincia előljárójává választották.

1992-ben szentelték püspökké. 1998-ban Szent II. János Pál nevezte ki Buenos Aires érsekévé és Argentína primásává. 2001-től lett bíboros.

2013. március 13-án, XVI. Benedek pápa lemondását követően, a bíborosok döntése értelmében őt választották meg Szent Péter 266. utódjának. A pápa névválasztása sokat jelez a programjából is. A szegénység szentjének, Assisi Szent Ferencnek nevét vette fel, ennek megfelelően a pápaságának kulcsszavai: béke, közelség, szegénység, peremkerületek.

2015-ben írta meg a *Laudato si'* enciklikát, amelyben minden jószándékú ember figyelmét felhívta a „közös otthon”, A Földgondozására. „Ökológiai megtérés” szükségességét hirdette, és hogy védeni kell a legkiszolgáltatottabbakat.

Sokat és szívesen utazott, hazánkban is kétszer találkozhatunk vele. Élete tanúságtétel volt, személyes példát mutatott különösen a szegények, elesettek, rászorulóknak iránti szeretetből.

Április 26-án a Szent Péter-bazilika előtti téren, a koporsójánál mutattak be a lelki üdvéért gyászmisét, majd végakarata szerint a római Santa Maria Maggiore-bazilikában kísérték végső nyughelyére.

A kilencnapos gyászidőszak elteltével ültek össze a Vatikánban a konklávét bíborosai, hogy megválasszák az új pápát.

Május 8-án délután szállt fel a fehér füst a Sixtus-kápolna kéményéből, s a hirre újra felzúgtak a harangok világszerte. *Habemus papam! – van pápánk!* – hirdették ki az áldások erkélyéről. Robert Francis Prevost Ágoston-rendi szerzetest, a Püspöki

Dikasztérium korábbi prefektusát választották meg Róma 267. püspökének, Szent Péter utódának. Az új pápa a XIV. Leó nevet vette fel.

Az Amerikai Egyesült Államokban, Chicagóban született 1955. szeptember 14-én. 1977-ben szerzett egyetemi diplomát matematikából, majd érlelődve benne a szerzetesi hivatás, ugyanezen év szeptemberében megkezdte a noviciátusát a Szent Ágoston-rendben. 1981-ben tett örök fogadalmat. Ezután tanulmányait a chicagói Catholic Theological Union egyetemen folytatta, ahol teológiából is diplomát szerzett. 27 évesen az előljárói Rómába küldték, hogy kánonjogot tanuljon az Aquinói Szent Tamás pápai egyetemen (Angelicum). Rómában szentelték pappá. 1984-ben licenciátust (teológiai tudományos fokozatot) szerzett, majd 1985-86-ban Peruban, a chulucanasi misszióban szolgált. 1987-ben védte meg doktori disszertációját. 1988-tól ismét Dél-Amerikában, Peruban végez missziós munkát, a rendjében egyre magasabb pozíciókban. 1999-ben visszatért szülővárosába, mert tartományi perjelé, majd a rend generális perjelévé választották.

2014 novemberében Ferenc pápa kinevezte a perui chichlayói egyházmegye apostoli kormányzójává. Rövidesen püspökké szentelték. 2023 januárjában a pápa Rómába hívta, és kinevezte a Püspöki Dikasztérium prefektusává, valamint a Latin-amerikai Pápai Bizottság elnökének, és érseki rangot kapott. 2025. február 6-án emelte Ferenc pápa a bíboros püspökök rendjébe, amivel lehetővé tette a pápaválasztói konklávén való részt vételét.

A Szentlélek dolgozik, s felszáll a fehér füst. Egy óra múlva megtudja az egész világ, hogy ki lett az új pápa. Mielőtt az ujjongó tömeg elé lépne, rövid ideig egyedül lesz egy csendes kis szobában, a Sixtus-kápolna melletti Könnyek-kápolnájában. Ott, ahol már sok pápa sírt, és ahol a kiválasztottság öröme is súlyként nehezedik a lelkére. Nem világi győztes ő, hanem a Megfeszített szolgája. Nem trónra lép, hanem keresztet vesz magára. Egy ember, akit Isten arra hívott, hogy a sebzett, fáradt, gyógyulásra szoruló világ terhére hordozza – Krisztus módjára, Krisztus nevében, Krisztusért.

XVI. Benedek pápa mondta: „Aki elfogadja Péter szolgálatát, annak nincs magánélete. Teljesen Istennek és az Egyháznak ajánlódózza önmagát.” Imádkozzunk érte!

(Az Új Ember és a Vatican News nyomán)

Szentévi búcsúkról

A történelem első jubileumát, az első rendes szentévet 1300-ban VIII. Bonifác pápa hirdette meg. Döntésének egyik célja az volt, hogy erősítse a lelkeség, a megbocsátás és a testvériség szellemiségét az akkor uralkodó gyűlölettel és erőszakkal szemben.

bűnökért járó ideig tartó büntetések elengedése, amit az előírt feltételek teljesítése által nyerünk el az Egyház segítségével, amely Krisztus és a szentek elégtételt nyújtó érdemeinek kincstárát kezeli és részesít belőle. *Azaz a gyónásban megbocsátott bűn következményeit*

Ferenc pápa megnyitotta a Szent Kaput Rómában

A pápa bullájában Egyetemes Jubileummá nyilvánított minden századik évet. II. Pál pápa 1470-ben úgy rendelkezett, hogy a szentéveket 25 évenként kell megtartani, mivel a negyedszázad időszaka közelíti meg a legjobban egy emberi élet időtartamát, azaz lehetőleg minden ember életére essen szentév. Azt is meghatározta, hogy a jubileumi ünnepi év az előző év karácsonyán kezdődik. Ez a Szent Péter bazilika Szent Kapujának pápa általi megnyitásával történik. Milliók zarándokolnak ilyenkor Rómába, hogy az Egyház által közvetített kegyelmekben részesüljenek.

Ferenc pápa karácsony éjjel, a megyéspüspökök az egyházmegyéikben Szent Család vasárnapján nyitották meg a 27. jubileumi, 2025-ös szentévet. A pápai bazilikákban és az ordinárius által kijelölt templomokban teljes búcsú nyerhető a jubileumi évben. A kegyelmi kiadás tehát minden ember számára lehetőségként adott, nem kell hozzá Rómába elzarándokolni.

A búcsú a már megbocsátott

vagy az azzal járó büntetést a kegyelmi közösség megerősítése, az ezért felajánlott áldozat gyümölcsei gyógyítják. Létezik tehát az Egyházban egy belső közösség, amely erősebb a gonoszság erőinél és amelynek hatása gyógyító a megbocsátott bűnök okozta sebek emlékének, nyomainak és terhének orvoslásában, aminek Szent Pál apostol is felismerte a távlatait: Örömmel szenvedek értetek és testemben kiegészítem azt, ami még hiányzik Krisztus szenvedéséből, testének, az Egyháznak javára (Kol 1,24). Az Egyház tapasztalata szerint a szenvedő lelkek vágyanak arra, hogy segítségükre siessünk a kegyelem közvetítésének ezzel a gyakorlatával, és ha készek vagyunk élni a búcsúnyerés lehetőségével, akkor mi magunk is elevenebben tapasztaljuk meg, hogy a bűn okozta sebek gyógyulnak, vezekléseink örömmé változnak.

A búcsú elnyerésének általános feltétele a 2025-ös jubileumi évben is, hogy tudatosan ellene mondjunk a bűnhöz való ragaszkodásnak, kegyelmi állapotban legyünk (tehát

ne legyen feloldozatlan súlyos bűnünk), gyónjunk, szentáldozáshoz járuljunk, imádkozunk a pápa szándékára (Miatyánk, Hiszekegy és valamilyen Szűzanya-ima). A búcsút egy meghaltunkért vagy magunkért ajánlhatjuk fel (más élő személyért nem!). Naponta egy teljes búcsú nyerhető.

A búcsúnyeréshez mindig kapcsolódik valamilyen plusz vállálás, amit az Egyház rendelkezésekkel konkretizál. A búcsúnyerésről szóló római dokumentum arra is meghív, hogy újra felfedezzük az irgalmasság testi-lelki cselekedeteit: enni adni az éhezőknek, inni adni a szomjazóknak, felöltöztetni a ruhátlanokat, befogadni a jövevényeket, ápolni a betegeket, meglátogatni a rabokat, eltemetni a halottakat, jó tanáccsal ellátni a bizonytalanokat, tanítani a tudatlanokat, inteni a bűnösöket, vigasztalni a szomorkodókat, megbocsátani a bántásokat, türelemmel elviselni a kellemetlen embereket, imádkozni élőkért és holtakért.

Ugyanilyen lehet a pénteki bűnbánati nap újrafelfedezése azáltal, hogy a bűnbánat szellemében legalább egy napig tartózkodunk az értelmetlen (valós és virtuális, például a média és a közösségi hálózatok által kiváltott) szétszórtságától és a felesleges fogyasztástól (például böjtöléssel vagy

az Egyház általános parancsainak és a püspökök előírásainak megfelelő önmegtartóztatással), továbbá azzal, hogy arányos pénzösszeget adunk a szegényeknek; vallási vagy szociális jellegű intézmények támogatásával, különösen az élet védelmének – annak minden szakaszában – és magának az életminőségnek a védelme érdekében, az elhagyott gyermekek, a nehéz helyzetben lévő fiatalok, a rászoruló vagy magányos idősök, valamint a különböző országokból származó bevándorlók érdekében, akik „elhagyják szülőföldjüket, hogy jobb életet keressenek önmaguk és családjuk számára”. A búcsúnyerésre lehetőséget adó imádságok között ott szerepel a szentségimádás és a keresztútjárás is.

A Kaposvári Egyházmegyeiben levő kiemelt templomok, ahol kijelöltek szent kaput és ahol elzarándoklásunkkal és a fentebb említett feltételek teljesítésével teljes búcsút nyerhetünk, az alábbiak: Kaposvár, Nagyboldogasszony-székesegyház; Andocs, Nagyboldogasszony-bazilika; Nagykanizsa, Jézus Szíve-templom; Siófok, Sárlos Boldogasszony-templom; Nagyatád, Szent Kereszt Felmagasztalása templom; Homokmáram, Kisboldogasszony-templom.

Szerk.

Az andocsi Nagyboldogasszony bazilika szent kapuja

Egyházi statisztikák a 2025-ös Pápai Évkönyvben

A katolikusok száma nő, a lelkipásztoroké csökken

A Vatikán Központi Egyházi Statisztikai Hivatala kiadta azt a 2025-ös Pápai Évkönyvet, amely részletesen tájékoztat a katolikus hívők, a papok, püspökök és szerzetesek számáról világszerte. Az évkönyv a 2022-2023-as kétéves időszakról tartalmaz adatokat.

Ebben a kétéves periódusban a katolikus népesség száma 1,15%-kal, mintegy 1,39 milliárdról 1,406 milliárdra nőtt, a különböző földrajzi területeken eltérő mértékben, összhangban az egyes kontinensek demográfiai jellemzőivel.

Földünk katolikusainak 20%-a Afrikában él, ahol a katolicizmus rendkívül dinamikus terjed. Észak-, Közép- és Dél-Amerikában él a világ katolikusainak 47,8%-a. Egy-egy ország összlakosságában az arányt vizsgálva kiemelkedik Argentína, Kolumbia és Paraguay, ahol a katolikusok aránya meghaladja a lakosság 90%-át.

Az ázsiai kontinensen két év alatt a katolikusok száma 0,6%-kal emelkedett, és 2023-ban a globális katolikus népesség 11%-át adta. Európa a maga 20,4%-os arányával a legkevésbé dinamikus területnek bizonyult, a kétéves időszak alatt a katolikusok számának emelkedése mindössze 0,2%-ot tett ki. Óceániában 11 millió katolikus él, ami 1,9%-os növekedést jelent.

A katolikus egyház püspökeinek száma összességében 1,4%-os növekedést mutatott. Nagyobb volt a növekmény Afrikában és Ázsiában, és az átlag alatt maradt Európa és Amerika esetében. A globális átlag szerint egy püspökre 259.000 katolikus jut, ez az arány azonban Afrikában és Amerikában rosszabb (365.000, illetve 334.000 fő). Sokkal kedvezőbb a helyzet Óceániában, ahol egy püspökre 87.000 katolikus jut.

A püspökökkel szemben a katolikus papok létszáma enyhén, 0,2%-kal csökkent, és 2023 végén 406.996 főt tett ki. Növekedés itt is Afrikában (+2,7%) és Ázsiában (+1,6%) következett be, szemben az európai (-1,6%), óceániai (-1,0%) és amerikai (-0,7%) csökkenéssel.

Érdekes összevetni a katolikus hívek arányszámát a papság arányszámával: 2023-ban az összes pap 38,1%-a Európában, 29,1%-a pedig az amerikai kontinensen szolgált. A többi földrészen az arányok alacsonyabbak, Ázsiában a papok 18,2%-a, Afrikában 13,5%-a és Óceániában 1,1%-a él. Ez rámutat arra, hogy az igények és azok lefedése között jelentős eltérések vannak. A legnyilvánvalóbb paphiány Dél-Amerikában tapasztalható, ahol a papok 12,4%-a látja el a katolikusok 27,4%-át.

A papság legdinamikusabban növekvő csoportját az állandó diakónusok alkotják. 2,6%-os növekedéssel a számuk 2023-ban elérte az 51.433-at, noha Afrikában és Európában enyhe csökkenés volt tapasztalható. Ez a létszám még mindig csak csekély mértékben tudja enyhíteni az egyes területeken a paphiányt.

Tovább folytatódott, bár lassuló mértékben a férfi és női szerzetesek számának csökkenése. A csökkenés oka jellemzően nem a rendből történő kilépés, hanem az idős szerzetesek és szerzetesnők elhalálása. A folyamatos csökkenés ellenére is jelentősnek mondható a szerzetesnők jelenléte és tevékenysége; a nővérek összlétszáma még mindig 45%-kal magasabb, mint a papságé, és hozzájárulásuk a katolikus közösség életéhez továbbra is nagyon jelentős.

Nem következett be változás a nagyszemináriumi hallgatók számának 2012 óta világszerte tapasztalt csökkenésében. A papjelöltek száma globálisan a 2022-es 108.481-ről 106.495-re csökkent 2023-ra, ami -1,8%-os fogyást jelent. A csökkenés minden földrészen megfigyelhető volt, Afrika kivételével, ahol a szeminaristák száma 34.541-ről 34.924-re, azaz 1,1%-kal nőtt. Afrika és Ázsia adta 2022-ben a világ összes szeminaristájának 61,0%-át, ez az arány 2023-ban 61,4%-ra emelkedett. Amerika és Európa szeminaristáinak a száma 38%-ról egy évvel később 37,7%-ra csökkent.

Összeállította: Solymosi Judit

Forrás: Vatican News

Hegyi búcsú

Urunk mennybemenetelének ünnepén idén is szép számmal gyűltünk össze a törökkoppányi Szőlőhegyi-kápolnánál, hogy egy több, mint 200 éves hagyományt ápolva, együtt ünnepeljünk. Sok ember összefogásának és munkájának köszönhetően szépen elrendezett terület, a sülő pereg és a készülő babgulyás illata várta a gyalogosan és az autóval odaérkező zarándokokat. Szívmelengető volt az oltáron elhelyezett virágcsokor is, amit az összefogást jelképezve a hívek a kertjeikből hoztak. Az ünnepi szentmise zenei szolgálatát a környék híveiből összeállt gitáros kórus látta el, amelyre nagy örömrökre

a törökkoppányi idősök otthonából is hoztak néhány nénit és bácsit. Miután a szentmise véget ért még a kápolna előtti padokon ücsörögtünk egy kicsit és beszélgettünk, énekeltünk. Ezután átsétáltunk a közeli rétre, ahol finom babgulyással és pereccel kínáltak bennünket. Ahogy végeztünk az evéssel a többi gyerekkel együtt berohantunk a pincék melletti cseresznyésbe és belakmározunk az érett gyümölcsből, a felnőttek pedig még sokáig beszélgettek. Alkonyatkor mindenki hazafelé indult a löszfalak között az erdőben, én pedig azon gondolkodtam, hogy mennyire várom a következő búcsút.

Szabó-Minda Júlia

5. oszt. tan.

A RENDKÍVÜLI NAGYBÖJT

A Szentévek arra is figyelmeztetnek, hogy ne minden úgy menjen tovább, mint eddig, ne sodorjon a megszokás szele, értsük meg, hogy szentségre vagyunk hivatva. Ennek megértéséhez hozzájárul az is, hogy egészen váratlan dolgok történnek velünk, Isten hirtelen kirántja alólunk a szőnyeget, azaz könnyen értésünkre adja, hogy nem is olyan biztosan állunk a lábunkon. Időnk véges, s a végén számot kell adnunk valamennyiünknek a kapott időnk, talentumaink felhasználásáról.

Március 2-án, vasárnap a szentmisék után hazafelé tartva én is kaptam egy ilyen komoly figyelmeztetést, amely megváltoztatja az idei nagyböjtömet teljesen. Nem emlékszem, hogyan vágta ki a tűzoltók az összeroncsolódott autóból, hogyan hozott a mentőhelikopter a kórházba, hogyan rakta, csavarozta össze három órás műtét során a főorvos úr a nyílt törésű, darabjaira törött combcsontomat és alkarcsontomat. A kórteremben kezdtem begipszelve magamhoz térni. Jenő atya feladta a betegek szentségét, hiszen tényleg az élet és halál határmezsgyéjén járhattam, s legfontosabb, hogy a Nagy Találkozásra megtisztult lélekkel kerüljön sor.

Futótűzként terjedt a hír: Imre atyának súlyos balesete volt, kórházba került. Jenő atya telefonját szinte letenni se tudta, annyian érdeklődtek nála. Zicsen közös imádkozást hirdettek, pusztaszemesi és budapesti családok elkezdtek a Pió kilencedet, az egyházmegyei papi listára is hamar felkerült a hír, sokan miséztek gyógyulásomért. Két hét múlva Törökkoppányból hallottam, hogy fel se fogom, milyen következményei vannak a kórházi szenvedésemmek, olyanok is imádkoznak értem, akik templomba se járnak.

Tehetetlenségem miatt Jenő atyára hirtelen rengeteg dolog zúdult. Hitoktatás az iskolákban, vasárnapi misék, húsvét, a közelgő elsőáldozás... Amikor meglátogattam sok levelet, rajzot hozott, amit a hittanosok készítettek.

Egészen elérzékenyültem egyik-másik olvasásakor, „Imádkozok magáért minden nap”, „vasárnap voltam már misén” – írta az egyik hetedikes, aki tán fél éve se lépte át a templomuk küszöbét.

Szerintem a legjobb orvosság a gyógyuláshoz, és a személyes gyógyulni akaráshoz is, ha érzi valaki, hogy szükség van még rá. Ha egy tanítványa azt mondja, hogy máshogy ment ki a hittanóráról, vagy egy szentmiséről, mert igazán elgondolkozott arról, amit ott Krisztus szolgájától hallott. Egyikőjük azt írta, hogy „sok olyan alkalom volt, amikor maga miatt kerültem a rosszat.” „Köszönöm, hogy megmutatta Isten útjait.” „Nagyon szépen köszönöm magának, hogy próbál Isten felé vezetni.” „Köszönöm szépen, hogy felnyitotta az érdeklődésem Isten felé. És köszönöm, hogy a jó felé terel mindig minket.”

Nagyon örültem egy nyolcadikos leány sorainak, akit úgy éreztem, hogy elveszítettem negyedikés korában, amikor daczból és a könynyebbnek látszó „erkölcsstan” káprázatában kiiratkozott a hittanról. Most ezt írta: „tudom, hogy amikor kijelentkeztem hittanról, hibát vétettem.”

Néhányat a gyerekek levelei és rajzai közül megmutattam egy nővérnek. Könnyes szemmel mondta: Ezek többet érnek, mint egy Kosuth-díj.

Hirtelen nyomorúságom rádöbentett, hogy „szeretve vagyok”.

Sokan látogattak a kórházban, a nővérek szerint lassan zöldséges boltot nyithattam volna, annyi narancsot, almát, kivít, fűgét, datolyát, szőlőt hordtak össze a kórtermembe a sütemények mellé. Ahogy tavaszodott megjelent az első nárcisz és tulipáncsokor is az ablakpárkányomon. Egy másik pohárban erdei vadvirágok.

Akkor tán nem éltem hiába, egy kis kegyelmet közvetíthettem néhány ember felé, s mégsem szélmalomharc csupán a több évtizedes igyekezetünk, még ha néha keservesen szembesülünk is kiürülő templomainkkal. Néhány gyerekrajzot közlünk a kórházba juttatottak közül.

A második osztályos Nati közvetítőként ábrázolt Isten felé. Én Jézus kezét fogom, a kis hittanosom pedig az enyémet. Hátoldalán a felirat: Ezt a rajzot szívből csinálom magának! Szonja szerint egy angyal vigyáz rám, ahogy a kórházi ágyon reverendában fekszek, s magam sem tudom, hogy szomorú vagyok-e, vagy örülök. Két száj látszik az arcomon. Szenvedés miatt fájdalomnak kéne tükröződnie rajtam, ezért az egyik szomorú. Az angyal miatt viszont örülnöm kell, mert ő biztosan tart... Egy másodikos fiú emlékezetében egy vidám erőművész vagyok, tehát illik kibírnom mindent. Legjobb lesz, ha hamar meggyógyulok és újra a madárdalos, virágos templomba hívom misére Blankát.

Az idei nagybőjtöm és húsvétom másként alakult, mint a korábbiak. Egyik külső testvérünk azt mondta: most kórház pasztorációra rendelt az Úr. Ez már a második nap kiderült, amikor szinte még meg se mozdulhattam az ágyon. Egy idős asszony járókerettel húzta magát oda a nyitott ajtóhoz.

- Maga a pap?
- Én vagyok.

- De jó, hogy ide került!
- Elsőként mondja ezt. Miben segíthetek?

Fél órát beszélgettünk, kiöntötte a lelkét, majd örömmel csoszogott el, hogy még neki is ad feladatot az Úr. Nem hiába él. Úgy tűnt, egy begipszelt, szenvedő szerzetes pap is tud kegyelmet közvetíteni.

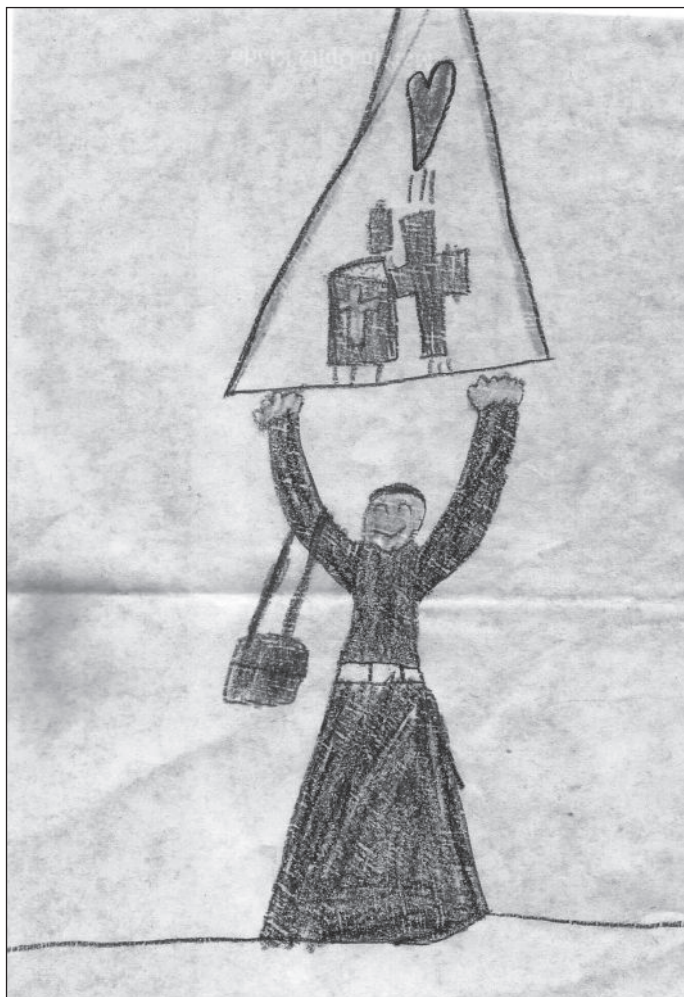
Valami lassabban ment, mint az iskolában hittanórán. Három napba telt, mire az egyik nővér száját végre elhagyta az első „Discsértesség”. Közel volt a szobám a nővér pulthoz. Sokszor akaratlanul is hallottam, hogyan beszélnek.

– Húú, most nagyon csúnya szavak jutottak eszembe, de nem merem kimondani, mert meghallja a pap – szolt az egyik szabadszájú ápoló. Ez is valami. Néhányuk számára én lettem az összecsavazott lelkiismeret.

Egyszer bejött hozzám egy fiatalabb takarítónő: – pap bácsi, áldjon meg! – kérte, miután elpanaszolta kilátástalannak tűnő életét.

A rehabilitációs osztályra két hét múlva kerültem át, hogy a következő hetekben lassan újra megtanítsanak járni. Kerekesszékekkel áttoltak a kápolnába misére. A személyes tragédiák, a testi nyomorúság sok embert megnyit a régen elfelejtett hite felé. Üzentem Jenő atyának, ha meglátogat, hozza be a kórházba a lila stólát és a betegek kenetét is, hogy aki kéri, azt meggyóntathassam és a betegek szentségét is feladhassam neki. Lassan számomra is kezdett világosodni, miért is kerültem kórházba. Isten kegyelme hány ember után nyúl. Én csak azt kérem, hogy szolgálhassam Öt. Úgy tűnik, még egy darabig van feladatom... De komolyan imádkozunk a folytatásért is...

Imre atya

SEGÍTŐ LELKIGYAKORLAT

Munkával is lehet imádkozni

Gödöllőn a tavalyi évben az *Exodus 90* lelkigyakorlat kapcsán elindult egy férfi közösség, amelynek gyümölcseként idén az Úr megduplázta a résztvevők létszámát. Az elmúlt évben nagy sikert aratott a közös lelki programok között a döröcskei egy napos munkás zárandoklatunk, amelyet sokan a legnagyobb lelki élményeik között emlegettek.

Idén ezért ismét megszervezésre került a somogyi atyák fizikai munkával történő támogatása, cserébe a lelki feltöltődésért és az Úrral való szorosabb kapcsolatért. Mivel az idén már öt csoportot alakítottunk, így Jenő atyával ennyi hétvégét kötöttünk le a munkára. A feladat a kapolyi plébánia régi kerítésének elbontása volt. Később egy plusz alkalom is adódott a munkára Somogyegresen, így a fiúkkal 5-10 fős csoportokba szerveződve mentünk hétről hétre szombatontként dolgozni és lelkileg feltöltődni. Az első alkalommal még Imre atya is köztünk volt, később már saj-

nos nélkülöznünk kellett őt, így a munka hatékonysága is csökkent.

A férfiak közül többen most először találkoztak az atyákkal és a helyszínnel, de az utólagos beszámolók alapján mindenki számára maradandó élmény lett az ott eltöltött idő. Isten végtelen szeretete és mérhetetlen gazdagsága a monostornál

lelkileg nagyon megtapasztalható, ezt ismét szinte mindenki állította. Sokakban az intenzív élmény teljes valósága csak

A kapolyi plébánia kerítésének bontása

napokkal később csapódott le a maga teljességében.

De minden résztvevő állította, hogy hitélete egyik legnagyobb, legmeghatározóbb élménye volt az itt eltöltött

A monostornál valahogy megfogható a hit, az Úrra hagyatkozás kegyelmi kiáradása, valamint a hűséges kitartás eredménye Isten országának építésében. Többen úgy érezték, itt olyan lelkierőt kapnak, amivel a következő hétköznapok nehézségeiből könnyedén kilábalnak. Dicsőség az Úrnak érte!

Olyan példaértékű az atyák tevékenysége, hogy többekben megfogalmazódott a gondolat, hogy ide a fiaikkal is szívesen visszatérnének. Ezért májusban már teltre kész ifjakkal érkezünk egy apa-fia alkalom keretében a munkára és Isten országának építésére, így evangelizálva a világban. Nagy öröm volt számunkra Isten jelenlétének ilyen intenzív megtapasztalása ebben a szerzetesi közösségben. Hála köszönet érte!

**Péter Attila
Gödöllő**

A monostori férfi munkás lelkigyakorlat exodusos résztvevői

ELSŐÁLDOZÁSOM

Új iskolában kezdtem a tanévet szeptemberben. A VeniSanctén (évnyitó szentmisén) hamar kiderült számomra, hogy osztálytársaim többsége már tavaly volt elsőáldozó, így kissé irigykedve néztem őket. A hittanórák mellett plébániai hittanra is elkezdtem járni, hogy kellőképpen felkészülhessek az elsőáldozásomra. Abban is biztos voltam, hogy Törökkoppányban leszek el-

sőáldozó, hisz itt volt anyáék esküvője, itt lettem megkelesztelve, és itt szoktam ministrálni.

Március elején nem várt esemény következett be, Imre atya súlyos autóbalesetet szenvedett. Nagyon izgultam, hogy felépül-e, és ott lehet-e velünk az elsőáldozásunkon. Istennek hála, a május elsejét megelőző hét végén kiengedték a kórházból. Az elsőáldozás

előtti estén elvégeztem életem első szentgyónását a monostor kápolnájában. Nagy megkönnyebbülést és örömet éreztem.

Másnap reggel egy rövid próbát követően szép egyforma ruhát vettünk fel. Elsőáldozásunk azért is volt ilyen különleges, mert Imre atya balesete óta ez volt az első nyilvános szentmiséje. Megható volt, ahogy a szentbeszédében a kórházban töltött napokat elevenítette fel, és emlékeztetett arra, hogy milyen nagy kegyelem a szentgyónás, és a Jóisten segítségével minden élethelyzetből van újrakezdés. Az átváltoztatás nem csak minket, de Imre atyát is na-

gyon megérintette. Amikor elérkezett a szentáldozás, izgatottan álltam be a sorba. Amikor magamhoz vettem Jézust a szentostyában, nagy nyugalom és öröm töltött be. A helyemre érve rövid imával köszöntem meg Jézusnak a találkozást.

A szentmise után a plébánia udvarán egy szép emléklapot és a szentév medálját kaptuk ajándékba. Ezután szendvicsekkel, kakaóval és sok finom süteménnyel kedveskedtek nekünk.

Hálásan köszönöm a felkészítést Jenő atyának és Imre atyának.

Szabó-Minda Kamilla
10 éves

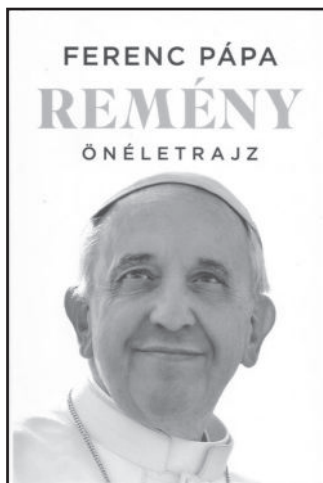

Elsőáldozók voltak 2025.
május 1-jén a törökkoppányi plébániatemplomban:

A törökkoppányi iskolába járó 3. osztályos hittanosok közül: Balogh Balázs, Holczbauer Máté, Kurucz Tamás Sándor, Pölcman Vivien, Simon Dávid, Szatmári Hanna Vivien.

4. osztályosok közül: Bogárdi Zsófia, Botos András Levente, Flibert Virág, Kurucz Zalán.

Más iskolába járók közül: Baumann Csenge, Juhász Bende, Paál Zsombor, Szabó-Minda Kamilla.

Ferenc pápa úgy rendelkezett, hogy ez a kivételes dokumentum csak a halála után lásson napvilágot. Ám a remény jubileumi éve és korunk szükségletei arra sarkallták az egyházfőt, hogy még az életében élénk tárja értékes örökségét. Bár 2025-ben jelent meg ez a könyv, általában a legtöbb olvasóhoz amikor elkerül, a pápa eredeti szándéka is valóra válik.

A Remény az első olyan önéletrajz, amelyet hivatalban lévő pápa publikál, és megírására az elmúlt hat évben került sor. Az elbeszélés a huszadik század első éveiben indul: megismerhetjük a pápa olasz gyökereit, felmenői kalandos életét és kivándorlásukat Latin-Amerikába. Ezt követi a gyermek- és serdülőkori élmények elmesélése, a hivatásválasztás, valamint a felnőttlét eseményeinek taglalása. Pápaságának teljes történetét nyomon követhetjük.

Ferenc pápa szenvedélyesen, bensőséges hangnemben, finomítások nélkül tárja élénk a pápaság sarkalatos pontjait. Bátran, őszintén és profetikus erővel nyilatkozik korunk legfontosabb és leginkább vitatott témáiról: a háború és a béke problémájáról (az ukrainai és a közel-keleti konfliktust is beleértve), a migrációról, a környezeti válságról és a társada-

KÖNYVAJÁNLÁS

lompolitikáról, valamint a nők helyzetével és a szexualitással, a technológiai fejlődéssel, az Egyházzal és a vallások jövőjével kapcsolatos kérdésekről.

Anekdotákban gazdag, szellemes, mélyen emberi és érzelmes emlékirat ez – „egy élet regénye”, egyfajta erkölcsi és spirituális végrendelet, amelynek célja, hogy lenyűgözze a világ olvasóit, örökölni hagyva a reményt a jövő nemzedékei számára.

Kis részlet Ferenc pápa valomlásából: „Számomra egyetlen dogmatikai bizonyosság létezik: Isten minden ember életében jelen van; Isten mindannyiunk életében ott van. Még ha borzalmas is valakinek az élete – ha bűnökkel, drogokkal vagy bármi mással teli –, Isten akkor is jelen van benne. Minden emberi életben meg lehet és meg is kell őt keresnünk. Legyen bár tövissekkal és gazokkal teli a föld, mindig akad benne olyan hely, ahol a jó mag is kicsírázhat. Isten nem korlátozódik arra, hogy pszichológiai szinten nyugtassa meg az embert; Ő nem holmi szorongásoldó. Ennél sokkal többet tesz: az új élet reményét kínálja számunkra. Az ember nem maradhat a múltjába zárva, bármilyen légyen is az, hanem megtanít rá, hogy más szemmel nézzük a jelent.”

Aztán, hogy egy pápa megválasztásakor mennyire megdöbbenetheti a világot a Szentlélek, az is bizonyítja, hogy Bergoglio érsek, amikor 2013 márciusában Rómába indult a pápaválasztásra, Buenos Airesben returjegyet vett a repülőre...

A kötetet Ferenc pápa magánarchívumából származó, exkluzív, eddig soha nem publikált fényképek is gazdagítják.

ANYAKÖNYVI HÍREK 2025. I. negyedév

Az 1. negyedévben területünkön keresztelés és esketés nem volt.

HALÁLOZÁS

(Zárójelben a temetés helye olvasható)

Törökkoppányi plébánia területén: özv. Szabó Béláné, sz. Takács Piroska (80 é. – nov. 26.) (Törökkoppány),

Miklói plébánia területén: Geiger György (76 é. – jan. 24.) (Miklósi); özv. Gerbovits Béláné sz. Sipos Erzsébet (79 é. – febr. 4.) (Zics); Steinbacher Ferenc (69 é. – febr. 11.) (Miklósi); özv. Kristóf Elemérné, sz. Borsi Katalin (85 é. – febr. 14.) (Miklósi); Gáspár Béla (é. – febr. 17.) (Somogyegres); özv. Orsós Istvánné, sz. Bogdán Julianna (74 é. – febr. 18.) (Zics); özv. Nieder Mátyásné sz. Vágner Anna (91 é. – márc. 21.) (Miklósi),

Kapolyi plébánia területén: Pető Csaba (54 é. – márc. 17.) (Pusztaszemes) elhunyt.

A meghalt hívek lelke Isten irgalmában békességben nyugodjon!

John Henry Newman:

ISTENEM, SZÜKSÉGEM VAN RÁD

*Istenem, szükségem van Rád,
hogy taníts napról napra,
minden napnak a követelménye
és szükséglete szerint.
Add meg nekem, Uram,
a lelkiismeretnek azt a tisztaságát,
amely csak a Te sugallatodat érzi
és fogja fel.*

*Fülem süket,
nem hallom hangodat.*

*Szemem homályos,
nem látom jeleidet.*

*Csak Te tudod élessé tenni szememet,
megtisztítani és megújítani szívemet.*

*Taníts meg arra,
hogy ott üljek lábadnál, és hallgassam szavadat.*

MAGVETÉS

Szent János Apostolról és Remete Szent Pálról Nevezett Közösség időszakos lapja: SJP szerzetesház 8669 Miklósi, Petőfi S. u. 49. Tel.: 84/385-179. Szerkesztik: **Dr. Sipos Imre SJP atya** és **Galbavy Jenő József SJP prior atya**. Lapindító: † **T. Flink Kornél**. Tördelés: **Iglói János** sen. Nyomás: **NYOMDAKÉSZ KFT.** – 8200 Veszprém, Pázmándi u. 10. Nyomdavezető: **Kész Ferenc**.